

Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

De Nationale Ombudsman
De heer mr. F.J.W.M. van Dooren
postbus 93122
2509 AC Den Haag

TWEEDE KAMER
der
STATEN-GENERAAL

Ingekomen 2 / NOV 2014

DIENST Griffie Nr.

**Directoraat-Generaal
Politie**
HRMO

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Contactpersoon

Datum 19 november 2014
Onderwerp Reactie op bemerkingen Nationale Ombudsman op
het Couulancebeleid PTSS Politie

Ons kenmerk
587907

Uw kenmerk
2014/505 U

Kopie aan
Voorzitter Tweede Kamer,
CGOP, Korpschef Bouman

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Naar aanleiding van uw brief d.d. 13 november 2014 over het Couulancebeleid PTSS Politie wil ik u het volgende antwoorden.

De bedoeling van het couulancebeleid is om een billijke voorziening te treffen voor (ex) politiemedewerkers die door hun werkzaamheden PTSS hebben opgelopen en daar in het verleden geen tegemoetkoming voor gekregen hebben. Ik wil met dit couulancebeleid aan betrokkenen mijn waardering voor hun inzet tonen, invulling geven aan goed werkgeverschap, en onnodige juridisering en langlopende procedures voor de betrokken medewerkers voorkomen. Belangrijk kernelement in het beleid is, dat de werkgever geen beroep doet op zowel het criterium van buitensporige omstandigheden, als op de relatieve verjaringstermijn van 5 jaar.

Bij de vormgeving van het beleid is onder meer rekening gehouden met het gegeven dat naarmate het tijdsverloop langer is, het voor een (ex)politiemedewerker lastiger zal zijn om gemaakte kosten respectievelijk geleden schade te onderbouwen. Daarbij is zoveel mogelijk aangesloten bij bestaande rechtspositionele voorzieningen, mede om te voorkomen dat er een niet te rechtvaardigen ongelijkheid ontstaat ten opzichte van andere situaties waarbij (ex)politiemedewerkers in of door de dienst schade hebben geleden.

Het couulancebeleid PTSS politie is op basis van bovenstaande uitgangspunten en intenties in nauw overleg en met instemming van de politievakorganisaties vastgesteld.

Verschillen in schadevergoedingsbedragen

Bij het vormgeven van de coulanceregeling is in de eerste plaats rekening gehouden met het feit, dat in het Besluit algemene rechtspositie politie vanaf 27

februari 1997 de mogelijkheid tot het toekennen van smartengeld is opgenomen. Deze mogelijkheid is tot nu toe slechts uitgewerkt voor dienstongevallen en niet voor beroepsziektes. Voor PTSS opgelopen na 1997 kon het tegemoetkomingsregime voor de coulanceregeling worden gevonden door de regeling dienstongevallen analoog toe te passen. Vanaf 2015 zal in een formele regeling beroepsziektes worden voorzien.

**Directoraat-Generaal
Politie
HRMO**

Datum
19 november 2014

Ons kenmerk
587907

Voor PTSS opgelopen vóór 1997 lag dit complexer. Wanneer ook voor die categorie de smartengeldbepaling analoog zou zijn toegepast dan zou dat naar mijn oordeel een niet te rechtvaardigen verschil in behandeling opleveren ten opzichte van de (ex) politiemedewerker die voor februari 1997 een dienstongeval is overkomen, daaraan blijvende schade heeft overgehouden maar niet voor smartengeld in aanmerking komt.

Om die reden is besloten om voor de categorie uit 1984 – 1997 op maat een coulancevoorziening te treffen.

Rekening houdend met de intentie om bij betrokkenen de traumatische gebeurtenissen zo min mogelijk op te rakelen en dat - voor de (ex)politiemedewerkers die een beroepsgelateerde PTSS hebben opgelopen tussen 1984 en 27 februari 1997 - een hernieuwde keuring gelet op het tijdsverloop extra belastend zal zijn, heb ik besloten aan deze categorie medewerkers een tegemoetkoming van € 20.000 te verstrekken naast een forfaitaire vergoeding van € 2.250 voor elders niet al vergoede medische onkosten.

U heeft uw verbazing uitgesproken over de verschillen in schadevergoedingsbedragen tussen de categorie tot 1997 en die daarna.

Optisch gezien lijkt er inderdaad een groot verschil te bestaan, namelijk indien het bedrag van de tegemoetkoming wordt vergeleken met het maximale bedrag uit de smartengeldregeling. In de toepassingspraktijk is dat echter niet het geval. Volgens de mij ter beschikking staande informatie is het percentage blijvende invaliditeit verband houdende met PTSS gemiddeld gesproken ongeveer 5%. Het bedrag van € 20.000 is ongeveer 13% van het maximale bedrag van € 150.000. Ik ben van mening dat ik mij hiermee coulant heb opgesteld naar de (ex)medewerkers die beroepsgelateerde PTSS hebben opgelopen tussen 1984 en 1997.

Wat betreft de klachten na 24 februari 1997 geldt dat het invaliditeitspercentage of het arbeidsongeschiktheidspercentage, net als bij de regeling dienstongevallen, bepalend is voor de hoogte van de vergoeding. Deze systematiek houdt wel in dat het percentage permanente invaliditeit en/of het percentage permanente arbeidsongeschiktheid bekend dient te zijn, of alsnog vastgesteld moet worden. Mijn inschatting is dat slechts in een zeer beperkt aantal gevallen een hogere vergoeding dan € 20.000 betaald zal worden.

Het zou daarmee heel goed zo kunnen zijn dat de meeste medewerkers uit de categorie 1984 – 1997 onder die regeling de facto voor een hogere vergoeding in aanmerking

komen dan onder het regime van na 1997. Daarom acht ik het ook redelijk om – als onderdeel van de regeling – aan die groep finale kwijting te vragen.

**Directoraat-Generaal
Politie
HRMO**

Verschil met de ereschuldenregeling Defensie

Bij de vormgeving van de coulanceregeling is uiteraard ook goed gekeken naar de ereschuldenregeling van Defensie.

Datum
19 november 2014

Ons kenmerk
587907

De situatie voor militairen met PTSS en die van politiemedewerkers met PTSS zijn echter niet één op één vergelijkbaar. Dit uit zich onder andere in de volgende punten:

- Het zorgstelsel voor militairen, de militaire invaliditeitspensioenregeling en de Ereschuldregeling zijn specifiek toegesneden op de taakstelling van militairen en de daarbij behorende risico's.
- Een (ex)militair komt in aanmerking voor de Ereschuldregeling als het militair invaliditeitspercentage meer is dan 10%. Voor politiemedewerkers is er geen sprake van een minimumpercentage permanente invaliditeit
- Voor militairen geldt niet het criterium van het bestaan van buitensporige omstandigheden. Dit geldt voor politiemedewerkers formeel wel. Echter in de circulaire PTSS heb ik toegezegd dit criterium voor politiemedewerkers met PTSS buiten beschouwing te laten.
- Voor de vaststelling van het militair invaliditeitspensioen wordt gebruik gemaakt van de *War Pensions Committee*-schaal. Voor de politie gelden andere rechtspositionele regelingen en wordt voor de vaststelling van smartengeld gebruik gemaakt van de *American Medical Association*-richtlijnen. Door de verschillen in taakstelling en rechtspositie van militairen en die van politieagenten is er geen sprake van ongerechtvaardigde rechtsongelijkheid. Overigens wordt arbeidsongeschiktheid bij militairen en politieagenten door het UWV op gelijke wijze beoordeeld.
- Veel van de politiemedewerkers met PTSS zijn nog in dienst van de politie en kunnen daar nog werkzaamheden verrichten. Bij defensie is dat niet het geval.

Aanvraagtermijn en terugwerkende kracht

Op dit moment is het zo dat een ieder die voldoet aan de voorwaarden een beroep kan doen op het coulancebeleid. Het is mijn intentie om begin 2015 een formele regeling vergoeding beroepsziekten politie van kracht te laten worden. Wanneer er (ex)politiemedewerkers zijn die kunnen aantonen dat zij redelijkerwijs geen kennis hadden van mijn coulancebeleid en ook niet vallen onder de nieuwe regeling, dan zal daar in redelijkheid mee omgegaan worden.

Hardheidsclausule

Tot 2004 was de zogenaamde absolute verjaringstermijn van kracht. Hiervoor stond een wettelijke termijn van twintig jaar. Dit betekende dat iemand met werkgerelateerde PTSS alleen aanspraak kon maken op bijvoorbeeld vergoeding van medische kosten als de PTSS veroorzakende gebeurtenissen uiterlijk twintig jaar geleden plaatsvonden. Gerekend vanaf 2004 dus in of na 1984. Deze absolute verjaringstermijn van twintig jaar blijft van toepassing. Dit houdt concreet in dat het Coulancebeleid niet van toepassing is als de PTSS is veroorzaakt door gebeurtenissen in de periode gelegen voor 1984. Een

hardheidsclausule past naar mijn mening niet bij de aard van een coulanceregeling.

**Directoraat-Generaal
Politie**
HRMO

Coulancebeleid PTSS en de Wet werk en bijstand

U constateert terecht dat een eenmalige bijzondere vergoeding vanuit het Coulancebeleid PTSS niet in artikel 7 van de Regeling WWB, IOAW en IOAZ opgenomen staat ter vrijlating. Daardoor kan inderdaad de situatie ontstaan dat deze vergoeding wordt meegenomen in de middelentoets van de Wet werk en bijstand. Ik had dit reeds onderkend en op ambtelijk niveau zijn er al enige tijd contacten met het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om de bijzondere vergoedingen uit het Coulancebeleid PTSS te laten vallen onder de vrijlating van vermogensbestanddelen bij de Wet werk en bijstand.

Datum
19 november 2014

Ons kenmerk
587907

Rechtsbescherming

Wanneer tussen de PTSS en het beroep of de werkomstandigheden in het verleden geen causaal verband is vastgesteld, dan dient betrokkene conform de in de Circulaire PTSS aangegeven wijze zijn ziekte te laten vaststellen als zijnde een beroepsziekte, alvorens hij in aanmerking kan komen voor het Coulancebeleid PTSS. De beschikking of de PTSS bij betrokkene beroeps gerelateerd is of niet, is uiteraard voor bezwaar en beroep vatbaar

Ik hoop u met het vorenstaande voldoende te hebben geïnformeerd.

DE MINISTER VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE,

I.W. Opstelten

